

[Justitsministeren.]

Endelig er der ved Behandlingen i Folketinget tilføjet et nyt Punkt 5, hvori der tales om den, der har opnået eller søgt at opnaa urimelig Fortjeneste eller andre Fordele, der ikke var forretningsmæssigt rimeligt begrundede, bortset fra Tilfælde, hvor det godtgøres, at de urimelige Krav alene har haft til Formaal at undgaa, at Leverancen m. v. blev overdraget til den paagældende. Det sidste tager Sigte paa det Forhold, som er forekommet, at Virksomheder, der er blevet tvunget til mod deres Vilje at afgive Tilbud paa tysk Arbejde, har kunnet imødegaa Presset ved at afgive et Tilbud, der satte saa høje Priser, at man var vis paa, at Tilbudet ikke vilde blive antaget. Denne Fremgangsmaade er lykkedes i mange Tilfælde, men i andre Tilfælde er Arbejdet alligevel blevet overdraget det paagældende Firma. Hvor Sammenhængen er denne, vil ingen betragte Forholdet som utilbørligt — vel at mærke, hvis denne paatvungne Mulighed for høje Priser ikke har ført til, at man senere har fortsat ad samme Linie.

§ 5 giver Hjemmel for at anvende Bøder som Tillægsstraf, og saadan Tillægsstraf skal sædvanligvis idømmes, naar det strafbare Forhold har en grov Karakter. Den, som domvilligt undlader at opfylde en saadan Bødedom, vil efter 2det Stykke være udsat for at blive straffet med Fængsel, en Straf, som kan gaa op til 2 Aar.

§ 6 indeholder Bestemmelser om Beslaglæggelse af den mistænkte eller den domfældtes Formueværder efter de Regler, som findes i Retsplejelovens Kapitel 68. 2det Stykke i § 6 indeholder Hjemmel for at indføre en Administration af de Værdier, der beslaglægges. Dette sigter bl. a. paa Tilfælde, hvor det drejer sig om en Virksomhed, som er i Gang, og som der ligger et samfundsbestemt Ønske i at bevare som en levende Virksomhed. Allerede efter det første Straffelovstillæg har man med Hjemmel i en Analogi af en Bestemmelse i Retsplejeloven ved Retskendelse indsat et Værgemaal eller en Administration for saadanne Virksomheder. Det er ikke Tanken, at de Administrationer, som paa denne Maade er indsat, skal søge ny Hjemmel efter denne Lovs § 6. De Administrationer, som allerede er indsat, fortsætter uforandret.

§§ 7 og 8 giver Hjemmel for at søge den Fyldestgørelse for et idømt Beløb, som ikke kan faas i den domfældtes sædvanlige Formue, dels i Livrenter, som han selv har tegnet, dels i Værdier, som han har

overdraget til andre. § 8 hjemler Ret til at omstøde Dispositioner, der er truffet for at omgaa Lovens økonomiske Krav.

§ 9 foreskriver, at en saadan Bestemmelse om Omstødelse saa vidt muligt skal ske jævnsides med Straffesagens Afgørelse, men at Behandlingen af Konfiskationskrav ogsaa kan ske særskilt, naar Forholdene gør det naturligt. § 9, 2det Stykke, giver den Trediemand, af hvem det kan kræves, at han skal aflevere Værdier, som han med Kendskab til Forholdene har modtaget for at bringe dem i Ly for den domfældte, Lejlighed til at varetage sine processuelle Interesser og, hvis Afgørelsen gaar ham imod, Adgang til at indanke Afgørelsen under Strafferetsplejens Former.

Endvidere er der i § 10 en Bestemmelse, som er principielt ny, nemlig at i Tilfælde, hvor den, som ved Dom har faaet paalagt en Bøde, afgaar ved Døden efter Domfældelsen, men inden Bøden er betalt, skal Bødekravet kunne gøres gældende i hans Bo.

§ 11 indeholder Bestemmelser om Konfiskation af den Fortjeneste, som er oppebaaret ved den Handling, som straffes — Konfiskation, saa at den dadelværdige Fortjeneste indgaar i Statskassen. Ved Fastsættelsen af Konfiskationsbeløbets Størrelse kan der indhentes Udtalelse fra det Udvalg, som er nedsat i Henhold til den tidligere vedtagne Lov om Revision af visse tyske Betalinger, og der er givet Regler om, hvordan Erstatningsbeløbet kan fastsættes efter et Skøn, hvis mangelfuld Bogføring eller andre Forhold gør det vanskeligt at oplyse Beløbets Størrelse nøjagtigt.

§ 12 indeholder Hjemmel for ogsaa i Forbindelse med Domme efter dette Straffelovstillæg at fradømme borgerlige Rettigheder. Fradømmelsen er fakultativ og kan begrænses til Fradømmelse af enkelte af de borgerlige Rettigheder, som er nævnt i det første Straffelovstillægs § 6.

§ 13 giver Hjemmel for at paalægge offentlige Institutioner og private Personer eller Virksomheder en Pligt til at give Oplysninger til Politiet og Anklagemyndigheden, som kan være af Betydning for at gennemføre Straffebestemmelser, en Pligt, som paalægges dem uanset en dem ellers i Henhold til Lov paahvilende Tavshedspligt. Der sigtes herved f. Eks. til Skattemyndigheder eller til autoriserede Revisorer. Der staar i § 13, at denne Ændring i den almindelige Vidnepligt, eller rettere denne Henførelse af de nævnte Personers og Institutioners Forhold under den almindelige Vidnepligt, ikke gælder